

Sevmeye Bağlı Her Şey

– redfer · 05 Nisan 2025

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)'in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 119.bölümü

bir döngüdür bu yüzden su ve ateş
hüzün potasında insanı yandırıp yandırmak için
belki başına baht
ayağına taht kondurmak için
rüyalara siyah hüznler düşürmek için

damlada denizce çağladın mı hiç
deniz ki ateşlere sürgün sancılarda
eflatun düşünceler çoğaltır
kelimeleri tutsak olmuş zamanları
can evine dalga dalga sürükler kasıtlı
terkisinde uyuyan sağır uğultular
karanlığın kurşuni ağırlığını getirir
ufuklardan

gözyaşı nedir bilir misin

fecrin öncesinde gizli gizli ağladın mı hiç
yüreğinde melal büyüten aşığa
bir tesellidir oysa
yavaş yavaş yurduna dönüşlerdeki özlemidir
seher yelinin

gözyaşı nedir bilir misin
yağmayan yağmurların altında yalınayak
gökteki güzelliklere tutkun gelincik tarlalarını
seher yürüyüşleriyle geçen sevdalılarının
yaşamasıdır o kızıl vakitleri

sevmek nedir bilir misin
sevmek ile zorunluluk kelimeleri
ne kadar da uzaktır birbirine
zor varsa sevmek yoktur
hatta zorlanırsa insan sevdiğini bile sevmez olur
muhabbetin olduğu yerde
mecburiyete gerek yok

zoraki sevgi olmaz
zorlandığında bütün güzellikler tahrip olur
güzellik zorlamaya gelmez
sevmek kalbi eylemdir
kalbine söz geçiremezsin
ya uyarsın
ya yanarsın

kendi varlığımızdan ne kadar memnun isek
gözümüzün üzerindeki kirpiklere ne kadar itirazsız isek
O'nun bize çizdiği yolu zoraki bilmeden
zorlanarak değil
mecburiyet olarak değil
o kadar muhabbetle yapıyor olmalı değil miyiz
sevmeyi
sevilmeyi

beni ben yokken bile seven
ben beni sevemezken de

beni sevip özenerek insan diye var eden
Yaradanım...

beni niye sevimsiz
lüzumsuz ,faydasız var etsin ki
zoraki bir yola çağırıyor olsun ki

sevmeye bağlı her şey
hem de Allah'ı sevmene
de ki, eğer sevmeye Allah'tan daha layık birisini biliyorsan
bana tabi olma

de ki, eğer Allah'ı değil de
bir başkasını sevmek senin için daha faydalıysa
bana uyma...

de ki, seni hiç yoktan çıkarıp
insan olarak var edeni sevmek
sana zor geliyorsa
beni sevme

*

hicretin 9.senesinde
islâm nuru bütün haşmetiyle
arabistan yarımadasını kucaklamıştı
resulullahın elinde artık
bir çok maddi imkanlar vardı
islam devletinin serveti çoğalmış
müslümanların durumları oldukça düzelmişti

resulullah
her türlü imkâna kavuşmuş olmasına rağmen
sade hayatından ayrılmıyor
mütevazi yaşayışına devam ediyor
lüks ve debdebeye iltifat etmiyordu

ezvac-ı tahirat
kadınlığın fıtratında bulunan
ziynet ve dünya malına karşı meylliyle
dünyanın refah ve bolluğundan

giyim kuşam ve ziynetinden
bol nimetler içinde yaşamaktan
nasiplerini almak istiyorlardı

bunun için de zaman zaman
peygamberimiz (s.a.v.)'in etrafında toplanarak
bizler de başka kadınların istedikleri
ziynetleri isteriz derlerdi
sonra da her biri bir takım şeyler isterdi

efendimiz, kendisi sade yaşadığı gibi
hanımlarının da sade bir hayat sürmelerini
buna rıza göstermelerini arzu ediyordu
bunun için de isteklerine müspet cevap vermiyordu
ezvac-ı tahiratın bu tarz isteklerde bulunmasından
mübarek gönülleri rahatsızlık duyuyordu

efendimizin mutat bir adeti vardı
her ikindi namazından sonra
hanımlarını dolaşır
onların hal ve hatırlarını sorar
ihtiyaçlarını tespit ederdi

akşamları bir hanımının odasında
diğer bütün hanımları da toplanır
sohbet ederlerdi
sonra da herkes kendi hüccesine çekilirdi
bu mutat ziyaretlerinde
ezvac-ı tahiratın her biri de
kendilerine ikram ederlerdi

günün birinde
hz. zeyneb binti caş validemize
bir tulum bal hediye getirmişti
hz. zeyneb de her gelişinde
resul-i ekreme çok sevdiği baldan
şerbet yaparak ikramda bulunurdu

bu sebeple o, hz. zeyneb'in yanında

her zamankinden fazla kalırdı
bu durum hz. aişe'nin nazarından kaçmadı
sebebini merak etmeye başladı
bir ara cariyesi vasıtasıyla
bu fazla duruşun sebebinin
ikram edilen bal şerbeti olduğunu öğrendi.

hz. aişe ile
hz. zeyneb arasında
her nedense bir rekabet vardı
bu yüzden peygamberimiz (s.a.v.)'in pak zevceleri
iki gruba ayrılmışlardı

resul-i ekremin
hz. zeyneb'in odasında
fazla kalmasından müteessir olan
hz. aişe gayrete geldi
taftan olan diğer hanımları toplayarak
kendilerine şu talimatı verdi...

resulullah hangimizin yanına gelirse
kendisine şöyle soracağız
ya resulallah...
megafır mi yediniz
resulullah,
hayır diyecektir
biz de o zaman
o halde bu koku ne diye soracağız

tabii ki o
zeynep bana bal şerbeti içirmişti
cevabında bulunacaktır
o zaman da biz
demek o balın arısı
urfut ağacından yayılmış, bal toplamış deriz.

mağfur, fena kokulu urfut ağacının
yapışkan,tatlı
fakat fena kokulu bir zamkıdır

peygamber efendimiz (a.s.m.)
bu kokudan fazlasıyla rahatsız olurdu
hz. aişe bunu bildiği için
bu tarz bir talimatta bulunmuştu.

alemlere rahmet olarak gönderilen efendimiz
bir gün hz. hafsa'nın odasına girerken
ya resulallah...megafır mi yediniz
sorusuyla karşılaştı
efendimiz, hayır dedi
hz. hafsa, o halde bu koku ne diye sordu
efendimiz, zeynep binti cahş'ın evinde
bal şerbeti içmiştim buyurdu

hz. hafsa
demek ki, o balın arısı
urfut ağacından yayılmış
bal toplamış dedi
resul-i ekrem
onu bir daha içmem diyerek yemin etti
işte, yemin ettim
sakın bunu başka bir kimseye duyurma buyurdu

böylece efendimiz
sırf hanımlarını memnun etmek
aralarındaki fitri kıskançlığın
aile nizamı üzerinde aksi tesiri olarak
kendisine helal bir gıda baldan
faydalanmamaya yemin etmiş oluyordu

peygamberimiz (s.a.v.)'in
baldan istifade etmemeye yemin etmesi üzerine
şu ayet-i kerime nazil oldu

'ey peygamber
niçin hanımlarının hoşnutluğunu arayıp da
Allah'ın helal kıldığı şeyi kendine yasaklıyorsun
Allah çok bağışlayıcı
çok merhamet edicidir.'

hz. hafsa
resul-i ekremın bu sırlarını gizleyemedi
çok geçmeden anlaştıkları hz. aişe'ye duyurdu
duruma bundan sonra
diğer hanımları da işitti

hz. resulullah
hz. hafsa'ya serzenişte bulundu
ezvac-ı tahirat'tan bazıları
dünya hayatının ziynet ve refahı ile ilgili
bazı istek ve tekliflerde bulundular

peygamberimiz (s.a.v.)
hem bu duruma üzüldü
hem de hanımlarının birbirlerini kıskanmalarından
fazlasıyla rahatsız oldu

dünya hayatının nazarındaki ehemmiyetsizliğini anlatmak
hanımlarına bir ders vermek
aynı zamanda aralarındaki kıskançlık ve çekememezliğe
bir derece mani olabilmek düşüncesiyle
zatına besledikleri muhabbeti ölçmek maksadıyla
onlardan bir ay uzak durmak üzere yemin etti

bu yeminden sonrada
meşrebe diye anılan çardakta
tek başına yatıp kalkmaya başladı
işte bu hadiseye i'la hadisesi denir
i'la mutlak yemindir
erkeğin hanımına yaklaşmamaya yemin etmesi demektir

peygamber efendimizin (a.s.m.)
meşrebe'de yalnız başına kaldığını duyan sahabiler
hanımlarını boşamıştır düşüncesiyle telaşlandılar
hz. ömer, bu telaşını şöyle anlatır

medine'nin avali semtinde oturuyordum
ensardan bir komşum vardı

ikimiz birer gün arayla
resulullahı ziyaret ederdik
gecenin bir kısmı geçmişti
gelerek kapıyı şiddetle çaldı

telaşla açtım
ne var diye sordum
büyük bir felaket dedi
ne oldu dedim
gassaniler medine'ye hücumu mı geçtiler
hayır,dedi
daha fena bir şey oldu
resulullah, zevcelerini boşamış

bunun üzerine sabah namazını kıldıktan sonra
giyinip kuşandım ve medine'ye indim
hafsa'nın yanına vardım
ağlıyordu
ne diye ağlıyorsun dedim
ben, seni resulullah'a karşılık vermekten
kendisinden bir şey istemekten
sakındırmamış mıydım.

sonra sordum
Allah resulü sizleri boşadı mı
bilmiyorum dedi
resulullah şimdi nerede diye sordum
şuradaki meşrebe'de inzivaya çekilmiş dedi.

kalktım, resulullahın bulunduğu yere yaklaştım
kapıda hizmetçisi rebah vardı
ey rebah dedim
resulullahın yanına girmem için izin iste
rebah içeri girip çıktı
arzunuzu arz ettim
sustu, bir şey söylemedi dedi

dönüp mescide gittim
ashab-ı kiramdan bazıları minberin etrafında

üzgün üzgün oturuyorlardı
ben de biraz oturdum
canımın sıkıntısı bir türlü geçmiyordu
minberin yanında bir müddet oturdum
endişe ve üzüntümden bir türlü kurtulamıyordum

yine resulullahın bulunduğu odaya yaklaştım
sesimi yükselterek
ey rebah dedim
ben resulullahı görmek istiyorum
müsaade iste
rebah içeri girdi ,çıkınca
gir, artık sana izin verdi

içeri girdim
Allah resulüne selam verdim
hasırdan örtülü bir yatak üzerinde idi
etrafıma bakındım
bir yanda bir avuç arpa
diğer yanda asılı bir post gördüm
gözlerim yaşardı

resulullah,
niçin ağlıyorsun diye sordu
ya resulallah... nasıl ağlamayayım ki
kısralar, kayserler dünyanın zevk ü sefasını sürerken
siz Allah'ın en sevgili kulu olduğunuz halde
bu basit şartlar içinde yaşıyorsunuz

resulullah,
ey hattab'ın oğlu ömer dedi
dünya nimeti onların
ahret saadeti de bizim olmasına razı değil misin
sonra ,ya resulallah
hanımlarını boşadın mı diye sordum

mübarek başlarını bana doğru kaldırarak
hayır buyurdular
bu cevap karşısında birden bire

Allahü Ekber dedim
sonra da,bütün ashap keder içindeler
gidip kendilerine hakikati söyleyeyim mi dedim

resulullah,
olur dedi
yüzünden üzüntüsü dağılıncaya kadar konuştu
nihayet şenlendi ve gülmeye başladı
bunun üzerine çıkıp mescidin kapısına dikildim
yüksek sesle bağırdım
resulullah, hanımlarını boşamamıştır

bir ay dolunca resulullah
inzivadan çıkarak hanımlarıyla görüşmeye başladı
bu sırada şu ayet-i kerime nazil oldu

'ey peygamber, hanımlarına de ki
eğer dünya hayatını ve zevkini istiyorsanız
gelin boşanma bedelinizi verip
sizi güzellikte serbest bırakayım
eğer Allah'ı, resulünü ve ahret yurdunu istiyorsanız
şüphesiz ki sizden iyilik yapan
ve iyi kullukta bulunanlar için
Allah pek büyük bir mükafat hazırlamıştır'

resul-i ekrem (a.s.m.) hanımlarını
dünya ve dünya ziyneti ile
Allah ve resulünü tercihte
serbest bırakmaya memur edilmiş oluyordu.

ayet, nazil olduğu sırada
efendimiz hanımlarından
hz. aişe'nin yanındaydı
ilk önce meseleyi ona açtı
bu konuda babasına anasına
danışabileceğini de beyan etti.

hz. aişe derhal cevabını verdi
ben, bu hususta mı anneme babama danışacağım

ben elbette ki
Allah'ı, resulünü ve ahret yurdunu tercih ediyorum
peygamber efendimiz bu cevaba gülümsedi

diğer evvac-ı tahirat da
aynı şekilde Allah ve resulünün rızasını
ve ahiret yurdunu
dünya ve ziynetine tercih ettiler
böylece fahr-i kainat efendimize
muhabbetlerini ispatlamış oldular

redfer